

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθένος νέτος σκέτος.

Φ. — Λοιπὸν ἡ ἐπανάστασις εὐρίσκειτ' ἐπὶ θύρασι !...
Περιπολίαις, ἰππικόν, ὑπάλληλοι, κλητῆρες,
καπνοφαντῶν τρεχάματα, ἀμάξια σούρτα — φέρτα,
εὐζωνικά συντάγματα, τοῦ Παρνασσῶ κοντσέρτα,
καὶ ὁ Λεζίν περίπατο μὲ τρικαντὸ καὶ σπάθα,
ἀνεβοκατεβάσματα τοῦ φίλου μας Δεμάθα,
διαδηλώσεις τακτικαὶ καὶ ζήτ' ὁ Δεληγιάννης,
καὶ ἄλλα χίλια πράγματα, ποῦ δὲν καταλαμβάνεις,
σημαίνουν ὅτι πρόκειται τὸ σύστημα νὰ πέσῃ
καὶ ὁ Θεόδωρος Πρωθυπουργὸς νὰ πεταχθῇ 'στὴ μέση.
Π. — Δὲν ἐννοῶ μ' αὐτὰ ποῦ λές τί θεὸς νὰ ἐννοήσῃς,
καὶ ἀπαιτῶ σαφέστερα νὰ μοῦ τὰ ἐξηγήσῃς.
Φ. — Ἐν πρώτοις μέσα 'στὴ Βουλὴ καθόλου δὲν σ' ἀφίνουν
καὶ ἄγρια μὲ κοντακιστὶς καὶ μὲ σερκιστὶς σὲ ζύνουν.
Τῶν πολιτῶν τὰ δίκαια οἰκτρῶς καταπατοῦνται
καὶ οἱ νόμοι τοῦ Συντάγματος φρικτὰ πκρεζηγούνται.
Οὕτως ἐχόντων, Περικλῆ, ὡς βλέπεις τῶν πραγμάτων,
ἐν μέσῳ τόσων φοβερῶν τοῦ ἔθνους τρεχάματων,
τοῦ ὑπουργείου τρέχοντος τὸν κίνδυνον νὰ πέσῃ,
καὶ τοῦ Δεμάθα χάνοντος τὴν ὑψηλὴν του θέσι,
βαπόρρα κάνουν διαρκῶς γιὰ βουλευτὰς ταξειδι,
ἀμάξια πᾶνε καὶ ἔρχονται μετὰ τοῦ Βαρελιόδη,
γιὰ ὑπουργεῖα δίνονται εἰς ὅλους ὑποσχέσεις
καὶ ἴσως γίνῃ ὑπουργὸς καὶ ὁ Βουλευτὴς τῆς Μ έ σ η ς .
Π. — Δὲν ἐννοῶ μ' αὐτὰ ποῦ λές τί θεὸς νὰ ἐννοήσῃς,
καὶ ἀπαιτῶ σαφέστερα νὰ μοῦ τὰ ἐξηγήσῃς.
Φ. — Δεμάθας βουλευτὰς ζητεῖ ὡς ἀστραπὴ ταχεῖα,
Δεμάθας βουλευτὰς ζητεῖ μέσ' 'στὰ ξενοδοχεῖα,
Δεμάθας βουλευτὰς ζητεῖ καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν τους,
Δεμάθας βουλευτὰς ζητεῖ καὶ στὸν περίπατό τους,
Δεμάθας βουλευτὰς ζητεῖ καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα,
Δεμάθας τρέχει ἀπ' ἐδῶ, Δεμάθας ἐκεῖ πέρα.
Π. — Μ' ἐλύσσαξες, ἀντίχριστε, μ' αὐτὸν τὸν δασμολόγο,
καὶ ἀπ' αὐτὰ ὅπου μοῦ λές ἐγὼ δὲν πέρνω λόγον.
Φ. — Θέλω νὰ 'πῶ πῶς κατ' αὐτὰς Τρικουπῆς κινδυνεύει,
καὶ ἄς 'πᾶ νὰ 'δῆ μέσ' 'στὴ Βουλὴ αὐτὸς ποῦ δὲν πιστεύει.
Θέλω νὰ 'πῶ πῶς κατ' αὐτὰς τὸ κόμμα κακαρόνει
καὶ οὐτ' ὁ Βοσσέρ καὶ οὐτ' ὁ Λεζίν ἀκόμα τὸ γλυτόνει.
Π. — Καὶ πῶς ἐπεισθῆς, μουσκαρά, πῶς ὁ Τρικουπῆς πέφτει ;
Φ. — Γιατί θωρῶ πῶς ἔβλεπε εἰς τὸν Δεμάθα νέφτι.
Καὶ ὅταν βλέπεις, Περικλῆ, πῶς ὁ Δεμάθας τρέχει,
τὸ ὑπουργεῖον βέβαια πολὺ κακὰ τὴν ἔχει.
Ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ συχναῖς — πυκναῖς διαδηλώσεις,
καὶ τόσαις 'στὴν πρωτεύουσιν ἐδῶ ἀναστατώσεις,
ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ βροχὴ ἐκείνη ἡ ῥαγδαία,
τ' ἀστροπελέκι καὶ ἡ βρονταῖς, καὶ τ' ἄλλα τὰ σπουδαῖα,
σημαίνουν πῶς ἐπίκειται τοῦ ὑπουργείου πτώσις,
καὶ μόνον σὺ δὲν ἤμπορεῖς, μαγκούρη, νὰ τὸ νοιώσῃς.

Π. — Καὶ ἔγινε διαδηλώσις ἐντὸς τῆς Πρωτεύουσῃς ;
Φ. — Δὲν ἔμπορες τοῦλάχιστον τὰ Ζ ή τ ω μας ν' ἀκούσῃς ;
Κινήσαμε ἀπ' τὴ Βουλὴ περίπου τὴν ἐνάτην,
καὶ ἐφθάσαμε 'στὸ σπῆτι τοῦ περίπου τὴν δεκάτην.
'Στὸ δρόμον ποῦ πηγαίναμε ἀρχίσεις τὸ ξύλον
καὶ ἔφαγα κάμποσες καὶ ἐγὼ ἀπ' ἄγνωστό μου φίλον.
Καὶ ὁσάκις 'φώναζα καὶ ἐγὼ τοῦ Δεληγιάννη ζήτω,
μοῦρχότανε καὶ μιὰ σερκιστὶ ἀπὸναν ἄλλον τρίτον,
καὶ ὅταν πιά ἐφθάσαμε 'ς τοῦ Θεόδωρῆ τὸ σπῆτι,
ἐπῆγε τὸ καπέλον μου εἰς ἓνα λωποδύτην,
καὶ ὅταν μ' ἐνθουσιασμὸ ρητόρευε μεγάλο,
ἓνας χονδρὸς φουσταναλάς μὲ 'πάτησε 'στὸν κάλον,
καὶ ὅταν πιά ὁ Θεόδωρος ἐμπῆκε μέσ' 'στὸ σπῆτι,
μὲ μιὰ γροθιά ἐξαφνικῆ μου ἀνοιξαν τὴ μύτην,
καὶ ὅταν πιά σκορπίσθηκαν οἱ τόσοι πατριώταις,
ὁρῶ εὐζωνοὶ ψηλόλιγνοι ἀπλόνουν τῆς καπόταις,
καὶ δὲς του κατακεφαλαῖς μὲ ὅλην τους τὴ λύσσα,
ποῦ μ' ἔκαναν, βρέ Περικλῆ, ψυχὴ μου 'στὰ Πατήσα !
Πῆγα παράπονα γι' αὐτὸ νὰ 'πῶ τοῦ Δεληγιάννη,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ φουκαρὰς τί διάβολον νὰ κἀνῃ ;
Π. — Καὶ συμπεραίνεις, Φασουλῆ, πῶς ἀφρευκτὰ θὰ πέσῃ ;
Φ. — Θεὸς νὰ τὸν στείλουν σίγουρα 'στὸ διάβολον πεσκέσι.
Μὰ δόξα νάχῃ ὁ Θεὸς ποῦ ξύπνησαν τὰ πλήθη
καὶ τὸ ἀρχαῖον αἶσθημα ἀνεζωογονήθη
καὶ βλέπεις μίαν κίνησιν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας,
φουξ τῆς νύκταις ἄγριος μεσημβρινὸς ἀέρας,
ἀπὸ τὴν λάσπη τὴν πολλὴν γκαλίζουσε οἱ δρόμοι,
τρέχει 'στῆς λάσπαις ὁ λαὸς γιὰ νὰ ἐκφράσῃ γνώμη,
βλέπεις πολίτας ἀναμιξ μετὰ χωροφυλάκων,
καὶ μὲ δεμένο δάκτυλον τὸν φίλον Κοσσονάκον,
καὶ ἐν γένει βλέπεις πράγματα, ποῦ δὲν καταλαμβάνεις,
καὶ λέγεις ὅτι ἀφρευκτὰ θὰ θάλῃ ὁ Δεληγιάννης.
'Αλήθεια ἐλησμόνησα, βρέ Περικλῆ, ὡς τόσο
ἓνα σπουδαῖον γεγονὸς νὰ σοῦ διακοινώσω.
Π. — Τί τρέχει, βρέ, καὶ φαίνεσαι σὰν παραζαλισμένος ;
Φ. — Εἰς τὸν χορὸν τοῦ παλατιοῦ εἶμαι προσκεκλημένος.
Π. — Τί λές, βρέ ἀφιλότιμε ; προσκάλεσαν καὶ ἐσένα ;
Φ. — Καὶ τάχα εἶνε πρὸς κελοὶ καμπόσοι ἀπὸ 'μένα ;
Καὶ μάλιστα παρήγγειλα βελάδα 'στοῦ Λαμπίκη
καὶ θὰ τοῦ ρίξω κανονιά, ὅπου θὰ ἦνε φρίκη.
Καὶ ἐπειδὴ ἐσίμωσε ἡ ὥρα γιὰ τὸ ξύλον,
ὅσα θὰ 'δῶ μέσ' τὸ χορὸν 'στὰ λέγω 'στ' ἄλλο φύλλον.
Π. — Ἀφοῦ λοιπὸν κατάλαβες πῶς ξύλον θεὸς νὰ παίξῃ,
λάβε ὀκτῶ ἀνάποδες καὶ ἴσκιαις ἄλλαις ἔξῃ.

'Στὴν Μεγαλειότητά του
διὰ τὰ γενέθλιά του.

Προχθές, Μεγαλειότατε, εἰς τὰ σαράντα ἔμπηκες,
καὶ ἡ πατρίς ἐχόρευε μὲ χίλια δὲ παιχνίδια,
ὅλος ὁ κόσμος σ' ἤρχετο κατὰ βαρβάρων νίκαις
καὶ εἰς τοῦ Βισβάνδεν τὰ λουτρά συχνότατα ταξειδιᾶ.

Λοιπὸν σ' εὐχόμεθα καὶ ἐμεῖς ἀξένουιστος νὰ ζήσῃς
καὶ μιὰ ἡμέρα ἔξαφνα 'στὴν Πόλιν νὰ ξυπνήσῃς,
καὶ ὡς 'στοῦ χρόνου, βασιλεῦ, νὰ δῶς ἡ Παναγία
ν' ἀλλάξουν δεκατίσσερα καινούρια ὑπουργεῖα.

